

OBNOVA V TRESTNÍM ŘÍZENÍ JINÝM ZPŮSOBEM (dle Alberta Zírovnického)

S ohledem na fakt, že tzv. „rekodifikace tr. zákona“ v roce 2010 byl pověstný zákonodárný blábol, resp. pouhá „přečíslovací novelizace“, a tento zákon byl v okamžiku vstupu v platnost „zastaralý“, kdy však státní moc nevytvořila ani nový trestní řád, ve kterém by byly obsaženy takové základní principy, jako

- **důkazní povinnost strany obžaloby bez „pomoci“ soudu;**
- **definice pojmu „důkaz“;**
- **nepřípustnost svědectví z doslechu apod.,**

je nutno zahájit organizovaný vzdor proti svévoli trestních soudů, které nejsou schopny legitimně odůvodňovat své volné úvahy při inkvizičních procesech v České republice.

Jednou z cest, jak ohrádit zatuchlým trestním řádem, platným ve své podobě prakticky od dob tuhé totality, se spoustou právně – pozitivistických husů, nemajících nic společného s principem spravedlivého procesu, je „**rozšípnout**“ zapouzdřenou Hlavu devatenáct – obnovu řízení, kterážto **nesplňuje požadavek účinnosti**, jež je vlastní Čl. 13 – Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), kdy tento článek plně ovládá tzv. „**prostředky nápravy**“.

Ustanovení § 278 odst. 1 – tr. řádu obsahuje **dva důvody** pro povolení obnovy řízení a těmi jsou: „**nové skutečnosti**“,

„**nové důkazy**“

Navíc na území státu platí (bohužel) judikatura, která neumožňuje „**revizi**“ procesu původního (např. R 35/08).

Oproti tomuto, vpravdě totalitárnímu reliktu, Čl. 4 odst. 2 – Protokolu č. 7 k Úmluvě obsahuje **tři důvody** pro obnovu řízení, kterými jsou:

„**nové skutečnosti**“,

„**nové zjištěné skutečnosti**“,

„**PODSTATNÁ VADA V PŘEDEŠLÉM ŘÍZENÍ**“.

Úmluva a její Protokoly je právo, kterým se řídí Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku (dále jen „**ECHR**“) a na úrovni **ECHR** neexistuje žádná judikatura k pojmu „**podstatná vada v předešlém řízení**“, lze však spolehlivě určit, že tento pojem řeší „**revizi**“ původního procesu.

VNITROSTÁTNÍ PRÁVO JE TAK V ROZPORU S PRÁVEM ÚMLUVY.

Jak věc řešit?

Odpověď nabízí fakt, že Česká republika je členem Evropské unie a řešení, po tzv. „Lisabonské smlouvě“, se ukrývá v Čl. 6 odst. 3 – Smlouvy o **EU**: „**Základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady Unie**“.

Zde je nutno si uvědomit, že co je či není „**obecná zásada práva Unie**“ může posuzovat **POUZE** Evropský soudní dvůr v Lucemburku (dále jen „**ESD**“).

Dále je nutno si uvědomit, že **ESD** standardně „**obecným zásadám práva Unie**“ přiznává tzv. „**přímý účinek**“, z něhož vyplývá „**přednostní aplikace před právem vnitrostátním**“ v situaci – jako je situace v ust. § 278 odst. 1 – tr. řádu – kdy vnitrostátní právo stanoví cosi odlišného od práva Unie (viz. rozsudek **ESD** ze dne 22. 11. 2005 ve věci **Mangold**, C-144/04, Sb. rozh. s. 1 – 9981).

Tudíž je nutno prosadit skutečnost, že pojem „**podstatná vada v předešlém řízení**“ je legitimní důvod pro obnovu řízení dle práva **EU**, a tím umožnit **revizi řízení v rámci obnovy trestního řízení**.

Celá věc se totiž jeví tak, že pod pojem „**podstatná vada v předešlém řízení**“ je možno podřadit **všechny důvody**, které čeští advokáti předkládají ministru spravedlnosti v rámci podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona (viz. ust. § 266 a násl. – tr. řádu), jejíž podání však není právně vymahatelné a tudíž se jedná jen o další „**neúčinný prostředek nápravy**“, který je v nesouladu s principy Čl. 13 – Úmluvy.

Po případném „**rozšípnutí**“ obnovy řízení o možnost jejího zahájení pro další zákonný důvod – „**podstatnou vadu v předešlém řízení**“ – by bylo možno celou Hlavu osmnáctou z tr. řádu odstranit.

Jaký se tedy jeví postup pro obnovu postavenou na pojmu „**podstatná vada v předešlém řízení**“? Nabízí se tento:

- 1) – podat návrh na obnovu řízení, který by byl postaven čistě na jednotlivě zpracovaných „**podstatných vadách v předešlém řízení**“, kterých je v každé trestní věci přehřel, a to například formou jednotlivých „**dokumentů**“ (dokument I, II, III, ...)
- 2) – k návrhu připojit návrh na přerušení řízení dle ust. § 9a odst. 2 – tr. řádu a vyžadovat (již po soudu I. stupně!!) splnění „**povinnosti upřímné a loajální spolupráce**“ z Čl. 4 odst. 3 – **SEU** a **povinnosti předložit předběžnou otázku k ESD v Lucemburku** dle čl. 267 – Smlouvy o fungování **EU** (dále jen „**SFEU**“).

PROČ JIŽ K SOUDU I. STUPNĚ?

Navrhovaný text předběžné otázky **musí** začít otázkou „**platnosti práva EU**“, pak totiž **povinnosti předložit předběžnou otázku padá již na soud I. stupně!!** (viz. rozsudek **ESD** ze dne 22. 10. 1987 ve věci **Foto – Frost**, 314/85, Recueil, S. 4199).

Aby tato podmínka byla splněna, je třeba začít otázkou: „**Platí Čl. 6 odst. 3 – SEU i pro oblast trestního řízení?**“ A pokračovat: **Jestliže ano, pak „I“** ze pojem „**podstatná vada v předešlém řízení**“ uvedený v Čl. 4 odst. 2 – Protokolu č. 7 k Úmluvě považovat za zákonný důvod k obnově řízení?“ **Jestliže ano, pak** „**Poživá pojem „podstatná vada v předešlém řízení“ tzv. „přímého účinku s přednostní aplikací“**, jako každá pevná část práva **EU**“?

- 3) – lze očekávat, že soud I. stupně návrh na obnovu zamítne s odkazem na vnitrostátní judikaturu, shodně jako odmítne řízení přerušit dle ust. § 9a odst. 2 – tr. řádu.

- 4) – je nutno si uvědomit, že jedině důvody pro výjimku z povinnosti dle Čl. 267 – SFEU obsahuje rozsudek ESD ze dne 6. 10. 1982 ve věci CILFIT, 283/81, Recueil, S. 3415 (citován např. v nálezu ÚS ČR ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 1658/11).
- 5) – ve stížnosti proti rozhodnutí soudu I. stupně opakovat návrh dle ust. § 9a odst. 2 – tr. řádu s tím rozdílem, že *povinnosti soudu II. stupně plyne přímo z Čl. 267 odst. 3 – SFEU* (v kombinaci s Čl. 4 odst. 3 – SEU) a je neodiskutovatelná, jakož i není podmíněná otázkou „platnost práva EU“.
- 6) – kvůli aroganci trestních soudů lze očekávat opět diletantství a ignoranci práva EU.
- 7) – **proti rozhodnutí obou soudů podat ústavní stížnost** kvůli porušení práva na svého soudce (Čl. 38 odst. 1 – LZPS) a kvůli **absenci důvodu dle rozsudku CILFIT** (viz. nález II. ÚS 1658/11, 24. 11. 2011).

Vše zde uvedené směřuje k jedinému – „**rozšíření**“ bolševické Hlavy devatenáct tr. řádu, která je s arogancí jím vlastní, zneužívána všemi trestními soudci při brutálním pošlapání zásady „*IURA NOVI CURIA*“.

Co však činit dál?

Existují dvě varianty:

První: Ústavní soud (patrně ze strachu před důsledky) odmítne ústavní stížnost.

Pak nezbyvá, než-li hruťout podnět k Evropské komisi na zahájení řízení pro ČR dle Čl. 258 – SFEU.

Jakož i věc přesunout do civilního řízení a **nárokovat po ČR (MS ČR) škodu** způsobenou v důsledku ignorování práva Unie

Byť se jedná o zdánlivou „výhybku“ je tomu jinak.

Postupuje se obecně v režimu zák. č. 82/1998 Sb., avšak jelikož se jedná o nárok plynoucí z práva EU, podmínky zák. č. 82/1998 Sb. ustupují podmínkám práva EU, jež jsou definovány v rozsudku ESD ze dne 5. 3. 1996 ve věci Brasserie de Pêcheur a Factortame Ltd. a daKl, C – 46/93 a C – 48/93, Recueil, s. 1 – 1029.

POZOR!

Škodu plynoucí z nároku unijního lze začalovat, i když odpovědnost je na moci soudní a její rozhodnutí **NEBYLA ZRUŠENA** (viz. rozsudek ESD ze dne 30. 9. 2003 ve věci Kübler, C – 224/01, Recueil, s. 1 – 10239).

V rámci tohoto řízení lze **sekundárně požadovat předložení předběžné otázky k ESD** prakticky ve shodném znění ...

Druhá: Ústavní soud zruší napadená rozhodnutí trestních soudů.

Je nutno připomenout, že cílem je dostat pojem „*podstatná vada v předešlém řízení*“ mezi legitimní důvody pro obnovu řízení – tudíž **cíl je ZISKAT ODPOVĚĎ OD ESD**.

Jestliže totiž bude odpověď kladná, pak – striktně dle zásady „*NEMO IUDEX IN CAUSA SUA*“ není možné, aby o takovém návrhu – prakticky umožňujícím „*revizi původního procesu*“ rozhodoval ten soud, který navrhovatele odsoudil v onom původním řízení, neboť „*nikdo nemůže být soudcem ve své vlastní věci*“.

Důsledky pro celý trestní proces by pak byly dalekosáhlé, a to ať již pro dotčeného odsouzeného jednotlivce, tak pro celý systém.

Základní nevýhoda celého tohoto postupu je, že bude trvat 3, 4 možná i 5 let. Tudíž je nutno, aby se do tohoto „boje proti ČR“ zapojili opravdu zařetí pitbullové, kteří bojují o svoji čest (a svobodu) „z *principu*“, mnohdy vyvěrajícího z faktu, že jim vina nebyla relevantně dokázána. Blábohy typu „jedna pani povídala“, či „uzavřený kruh nepřímých důkazů“ (když absentuje jejich definice v tr. řádu), nemají co pohledávat v „**rozsudcích soudů**“.

Stále totiž platí „*INDE DATAE LEGES, NE FIRMIOR OMNIA POSSET!*“ („*zákony byly dány proto, aby si silnější nemohli dovolit všechno*“).

Daný model byl vytvořen Albertem Žirovnickým, odsouzeným „vrahem, který nikdy nevráždil“ a tento si na něj nenárokují žádný copyright. Pusťte se do toho.

Jakékoliv poznatky, výsledná (patrně blábovitá) rozhodnutí soudů a další věci, chcete-li zašlete na adresu:

Albert Žirovnický
P.O.BOX 1/9
Mírov
789 53

Ing. Bc. Jiří Pivoda
Chrášťany u Hulína č. 18
H u l í n
768 24
email: j.pivoda@centrum.cz
mobil: 731 606 381, 776 109 414